

[Jens Thoft]

Til hr. Stavad vil jeg sige, at vi har jo forhøjet skatteloftet, og det betyder, at dette problem vil accelerere, og at det vil være endnu mere påtrængende at få gjort noget ved det. Netop derfor har vi foreslået, at virksomhederne skal indbetale de 100 pct.; så ville der også foreligge en reel opsparing. Et af problemerne her er jo, at der ikke foreligger nogen opsparing. Tværtimod er der tale om, at man får øgede forbrugsmuligheder. Hvis man forhøjede indbetalingen fra 50 til 100 pct., ville der være tale om, at virksomhederne skulle præstere en reel opsparing. Det skulle de også i 1958. Jeg vil derfor foreslå de partier, der ønsker at styrke opsparingen i dette land, at vi i udvalget kigger særlig på denne del. Investeringsfondsloven, som den fungerer, bliver efter min mening misbrugt. Det er så fordelagtigt, at en lang række erhverv henlægger langt mere til investeringsfonds, end det er nødvendigt, og når så de 10 eller 12 eller 6 år – alt efter, hvilke regler man nu er kommet ind under – er gået, står folk og er panikslagne, for det er næsten ligegyldigt, hvad pengene er brugt til. Fidusen lå der, da man i sin tid henlagde og fik skattebesparelsen. Det foregår i leasing-selskaber og interessentskaber i øjeblikket. Der er et meget stort ukrudtsmarked, hvor dygtige spekulanter udnytter folks interesse i bare at slippe af med investeringsfondspengene for at komme ud af den skattelemme, som eksisterer.

Jeg håber altså, at vi i udvalget får kigget på disse ting, og siger tak til ordførerne for den ind imellem positive holdning til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Nå, så slap den ud. Det, SF altså ønsker, er, at erhvervslivet skal ligge på knæ henne ved skranken på bistandskontoret og tigge om de kroner, der skal investeres. Det er nøjagtigt det, det drejer sig om i henhold til partiprogrammet i SF. De erhvervsdrivende kan få lov til at ligge på deres grædende knæ henne på bistandskontoret og bede om hver eneste krone, de skal investere. Så slap den ud. Tak for afsløringen!

Så skælder man os ud, fordi vi ikke vil være med til at se på nogle oplagte urimeligheder. Jeg er helt overbevist om, at det er en

oplagt urimelighed, at erhvervslivet overhovedet skal betale skat. At tænke sig, at mennesker, der tillader sig at producere noget, skabe nogle værdier i dette samfund, skal betale skat af det! Det er fuldstændig forrykt. Nej, man skulle naturligvis lave skattesystemet om, og hvis man endelig ville opretholde en statsafgift på arbejdskraft, skulle man naturligvis gøre det sådan, at erhvervsdrivende kun betalte skat af den del, de tog ud til privatforbrug, ligesom når lønmodtagerne betaler. Alt andet er oplagt urimeligt.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Skatteministeren provokerer mig næsten til at komme herop, for han siger, at det ville ødelægge likviditeten i firmaerne, hvis man skulle binde 100 pct. Skal vi nu ikke lige være enige om, at den lovgivning, vi har om investeringsfondshenlæggelser, har ét formål, nemlig at fremme investeringer i vores erhvervsliv? Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om han ikke er enig i, at hvis vi i virksomhederne havde bundet et større beløb til investeringer – og det ville være konsekvensen, hvis vi hævdede til de 100 pct. – blev det lettere for virksomhederne rent faktisk at investere. Ser ministeren ikke en risiko i, at man forlods afskriver de 100 pct., men kun har de 50 pct. selv at skyde ind med de likviditetsproblemer, som det senere kan give for virksomheden? Er ministeren ikke enig i, at da loven i 1957 blev vedtaget, havde man taget i betragtning, ikke alene at vi havde en langt lavere skatteprocent, men også at man havde en meget stærk interesse i at få virksomhederne til at føre et fornuftigt regnskab, og at det var en af begrundelserne? Nu har vi efterhånden, heldigvis, fået nogle mere klare og bedre regnskaber i virksomhederne, så vi gennem den ændring, som her er foreslået, rent faktisk ville tjene lovens egentlige formål, nemlig investeringer, fordi man skal bruge midlerne til investeringer, hvorved man likviditetsmæssigt ville stå bedre, den dag investeringerne rent faktisk skal foretages.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):